

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. Бургас, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова
като разглежда докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело № 20222100101122 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано първоначално пред Районен съд – Бургас, като с протоколно определение от 21.06.2022г. състав на съда е прекратил производството по гр.д.№ 9069/2021г. и на основание чл.118 ал.2, вр.чл.119 ал.1 от ГПК го е изпратил по подсъдност в ОС-Бургас.

Постъпила е искова молба от А. Г. К., ЕГН *****, действаща като законен представител на своя син * В. А. К., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Б., ул.“А.” № *, ет.*, съдебен адрес: гр.Бургас, ул.“Ж. Патева” № 2, чрез адв.Жени Събчева, против Община Бургас, ул.“Александровска” № 26, представлявана от кмета Димитър Николов, чрез юрисконсулт А. Х., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 35 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в охлузвания по челото и травматичен оток на горни клепачи, което представлява временно разстройство на здравето, неопасно за живота, нос деформиран, импресионна фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена ляв фронтален синус, ангажирани колекции фронтални, максиларни сфеноидални синуси и етмоидални клетки, което представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота, отпадане на темпорална половина на зрително поле, горна квадрантопсия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, непълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом, контузия на мозъчни структури, както и уплаха, тревожност и симптоми на посттравматично стресово разстройство, получени в резултат на неправомерно увреждане от 11.05.2021 г., ведно с дължимата лихва, считано от датата на увреждането – 11.05.2021 г. до окончателното □ изплащане и сумата от 973,91 лева, представляваща обезщетение за претърпени

имуществени вреди – разходи за лечение, ведно със законната лихва от настъпване на увреждането до окончателното изплащане на сумата. Претендират се разноски.

В исковата молба се твърди, че на 11.05.2021 г., детето В. А. К. управлявал велосипед по необозначена велоалея по бул.“Ст.Стамболов“ в гр.Бургас. Твърди се, че в близост до спирката на подлеза в к-с „Изгрев“, пред бл.3 е имало новопостроен асансьор и контейнер за смет, които са ограничавали видимостта, както и малък бордюр и стълбище. Ищецът твърди, че бордюрът е бил боядисан в безличен цвят и не е бил възприет от него, поради което и се удря в него, пада и заедно с колелото го прехвърля, изхвърча надолу по стълбището в подлеза и се озовава на междустълбищната площадка. При удара е изпаднал в безсъзнание, впоследствие в кома, състоянието му е било критично, както и че в резултат на удара, е получил следните увреждания: охлузвания по челото и травматичен оток на горни клепачи, нос деформиран, импресионна фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена ляв фронтален синус, ангажирани колекции фронтални, максиларни сфеноидални синуси и етмоидални клетки, данни за отпадане на темпорална половина на зрително поле, горна квадрантопсия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, непълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом, контузия на мозъчни структури, уплаха, тревожност и симптоми на посттравматично стресово разстройство. Ищецът счита, че ответник по иска е Община Бургас, която стопанисва подлеза и велоалеята и има задълж.ето да ги поддържа и обезопаси, така както е направила след инцидента. претендират се разноски.

В предоставения срок по чл.131 от ГПК, ответникът е подал писмен отговор, в който оспорва иска с твърдението, че механизмът на настъпване на инцидента не е в пряка и непосредствена връзка с неизпълнени ангажименти на Община Бургас, а е настъпил по вина на ищеца, който в нарушение на правилата за двиЖ.е се е движил в лявата част на тротоара, където се намира подлеза. Оспорват се твърденията, че подлезът и велоалеята не са били обезопасени, както и че поставените в близост до спирката асансьор и контейнер ограничават видимостта. На подробно излож.те в отговора аргументи се търси отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

С определение на съда № 1392/ 09.03.2022г. са конституирани „Инфра Експерт“ АД и „Пътинвест – инженеринг“ АД с ЕИК 831643582 като трети лица – помагачи на ответника, тъй като същите са извършвали строителни дейности към момента на инцидента и съответния контрол върху тях.

В хода на производството е постъпил отговор от третото лице-помагач по делото „Инфра Експерт“ АД, ЕИК 204342601, с който исквете са оспорени по основание и размер. Твърди, че в участъка по тротоара на бул. „Стефан Стамболов“, от страната на строящата се зала Арена Бургас и спирката до бл. 3 в ж.к. „Изгрев“, било осигурено безопасно преминаване на участниците в движението и била въведена временна организация на движението при извършване на строителни и ремонтни дейности на строящата се зала. През месец април 2021г. била положена асфалтобетонна настилка, като в процес на възлагане било и полагането на предвидената маркировка. Споделя

възраженията на ответника, че когато не е положена маркировка, указваща мястото за движение на колоездачите, същите следвало да се движат възможно най-вдясно на платното за движение. Ищецът не се съобразил с конкретните нормативни изисквания, което допринесло за настъпване на вредоносния резултат. Заявява, че отговорността му следва да бъде ангажирана само на договорно основание.

Третото лице – помагач „Пътинвест – инженеринг“ АД не депозира писмен отговор в предоставения срок, не представи доказателства.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба и счита, че съдът следва да я уважи изцяло като основателна и доказана. В подкрепа ангажира свидетелски показания. Подробни аргументи бяха изложени в писмена защита.

В съдебно заседание пълномощникът на ответната страна заяви, че поддържа направените възражения и моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен. Защитната си теза разви в писмени бележки.

За третите лица в съдебно заседание представители не се явиха.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Исковата молба е предявена пред надлежния съд според чл. 104, т. 4 и чл.115 от ГПК. Внесена е дължимата държавна такса.

Предявените искове са с правно основание чл.49, вр.чл.45, ал.1 от ЗЗД.

По делото не е спорно, че на 11.05.2021г. ищецът В. К. карал велосипед по бул. „Стафан Стамболов“. Малко след новостроящата се спортна зала Арена Бургас в ж.к. „Изгрев“, бл. 3, детето е паднало заедно с колелото си с главата надолу в подлеза, като се е озовало на площадката на първия етаж стълби.

От приложените по делото писмени медицински доказателства – епикризи и по-конкретно от Съдебномедицинско удостоверение № 557/21г., издадено от Отделение по съдебна медицина при МБАЛ – Бургас се установява, че вследствие на травмата В.К. е получил следните увреждания: Охлузвания по челото и травматичен оток на горни клепачи. Нос деформиран. Импресионна фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена на ляв фронтален синус. Ангажирани с колекции фронтални, максиларни, сфеноидални синуси и етмоидални клетки. Данни за отпадане на темпорална половина на зрително поле, горна квадрантопсия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, не пълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом. Контузия на мозъчни структури.

Охлузванията по челото и травматичния оток на горните клепачи води до временно разстройство на здравето, не опасно за живота.

Импресионна (хлътнала) фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена ляв фронтален синус, ангажирани с колекции фронтални, максиларни, сфеноидални синуси и етмоидални клетки. Посочените увреждания водят до разстройство на здравето

временно опасно за живота.

Данни за отпадане на темпоралната половина на зрителното поле, горна квадрантоскопия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, не пълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом, водят до трайно отслабване на зрението на дясно око, това е един сравнително дълъг период на болестно състояние, което може да се превърне и в постоянно.

От ЯМР данни за контузия на мозък със засягане на гирус ректус с променена кортикална структура, която е с нисък SWI СИ – наличие на хемоглобинови деривати и с последващи глиозни промени, тези увреждания водят до разстройство на здравето временно опасно за живота. В заключение е посочено, че описаните травми отговарят да са получени по време и начин – при падане от неголяма височина, с последващо падане върху неравен терен.

По делото е приложен сигнал за обезопасяване до Община Бургас от Д. Р., в който последната уведомява за наличието на небесопасен подлез и моли за взимане на мерки за предотвратяване на инциденти с други граждани. Приложено е по делото и писмо от Община Бургас от 13.05.2021г., с което в отговор на сигнала на г-жа Р., Общината я уведомява, че ще бъде поставен парапет на подлеза, както и маркировка на велоалеята.

Установява се по делото, че на основание договор № 70-00-1247/ 2/08.03.2021г. и необходимост от неотложни спешни мерки, Община Бургас е уведомила „Бургасинвест“ ЕООД незабавно да изпълни посочените строително-монтажни работи. Част от тях са: да се доставят и монтират пътни знаци Б1 – 2бр.; Б2 – 1 бр.; Г2 – 2 бр.; Г4-1бр.; Г9 – 2 бр.; Ф16 – 4 бр., С 4.1 – 2 бр., Ж7 – 3 бр.; да се точкува и положи надлъжна хоризонтална маркировка с бяла дълготрайна маркировъчна боя на улицата между Зала „Арена Бургас“ и бл. 3А и 143 в ж.к. „Изгрев“. Да се монтира пътен знак Е21 на подлеза на бул. „Стефан Стамболов“ свързващ к-с „изгрев“ с к-с „Славейков“, от страната на бл. 3А в к-с „Изгрев“.

Приложен е Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво за строежи на техническа инфраструктура с дата 03.08.2019г., от който е видно, че Община Бургас като възложител, „Пътинвест инженеринг“ АД, упражняващ строителен надзор и изпълнител „Инфра експерт“ АД на следния обект: „Пътна връзка на бул. „Стефан Стамболов“ за обслужване на многофункционална спортна зала Арена Бургас с местонахождение :ПИ с идентификатори: 07079.501.224 и ПИ 07079.501.353 по КК на гр. Бургас. В тази връзка е приложен и договор за упражняване на строителен надзор между Община Бургас като възложител и „Пътинвест-инженеринг“ АД като изпълнител от 28.08.2019г. По делото са прилож. копия от касови бележки, свързани с направени разходи за лечение, прегледи за ищеца.

По делото са назначени и извършени съдебно-медицинска, съдебно-психологическа и съдебно-техническа експертиза. Вещите лица по допуснатата съдебно-медицинска експертиза – специалисти офталмолог и неврохирург, предлагат заключения, които съдът кредитира изцяло. Вещото лице офталмолог Д. Х. посочва, че получените

увреждания на ищеца са в резултат на падането през 2021 година. Получени били увреждания – хематом на клепачите, субконюнктивална хеморагия. По данни на компютърната томография от 11.05.2021г., ищецът е получил фрактура на лява фронтална кост съчетана с фрактури на предна и задна стена на ляв фронтален синус в резултат на което е травмиран ляв очен нерв – травматична оптикопатия. Клиничната проява при това увреждане е отпадане на част от зрителното поле на ляво око и намалено зрение на същото. Тези показатели са проследени при периодични прегледи в клиника Света Петка в гр. Варна (02.06.2021г.; 21.07.2021г.; 20.12.2021г., преглед от проф. Червеникова на 20.12.2021г., 14.11.2022г. в клиника Николай Чудотворец в Бургас). При тези прегледи е установена диагноза Инкомплетна оптична атрофия в ляво око. Д-р Х. прегледала ищеца на 15.11.2022г. и установила при оглед на очните дъна, промяна в левия очен нерв, а именно същият бил по-блед на цвят, което доказвало установената диагноза. Зрителната острота на лявото око в началото след травмата била намалена с 0,6, като постепенно зрението се подобрявало до 0,8. В съдебно заседание посочва, че не може да каже какво ще стане с времето. Малко вероятно било 100 процентно възстановяване на зрението.

Неврохирургът Д. Й. в своята експертиза дава заключение, че уврежданията са получени от падане от определена височина, като лицето и главата на пострадалия се контузват в подлежащия твърд терен. Високата кинетичност на травмата се дължала и на факта, че към нея се наслагвала и инерцията от движението на велосипеда при внезапно прекратяване на това движение. Получените увреждания на детето осъществявали смисъла на понятието „тежка черепно-мозъчна травма“. В конкретния казус е налице констелация от счупване на свода на черепа, сътресение на мозъка, контузия на мозъка и травматична субарахноидна хеморагия. Тези увреждания са се изявили със загуба на съзнание, конградна амнезия и степенни промени в съзнанието. Посочва, че на контролните ЯМР на 01.09.2021г. вече са налице образни данни за обратно развитие на постконтузионните паренхимни промени на главния мозък. Субективните оплаквания следвало да се проследяват от невролог. Не се очаквало при пострадалия да възникне болестно състояние като следствие от преживяната ЧМТ, което да изисква неврохирургично лечение. При спазване на правилен ХДР не се очаква травматичните увреждания на главен мозък да доведат до трайна неработоспособност. В съдебно заседание обяснява, че при последващите прегледи на детето се установява участък на мозъка с ненормална биоелектрична активност. Този участък не колерирал с установената при диагностичния скенер и ядрено-магнитните резонанси впоследствие мозъчна зона, но тъй като при момчето няма данни за епилепсия до момента, наличието на тази пароксизмална активност се приемало като следствие от преживяната мозъчна травма. Пояснява, че един участък с „ненормална“ биоелектрична активност винаги можел да доведе до експресия на симптоматична епилепсия. Но това може да не се случи никога, а може да се случи и след 30 минути. Вещото лице отбелязва, че при последваща контролна ЕЕГ, вече има намаляване на интензитета на това болестно огнище в мозъка, т.е. има подобрение по отношение на проксималната активност. Следвало да се правят периодични прегледи във времето. Колко е това време не можело да се каже със сигурност.

В допуснатата по делото съдебно-психологична експертиза, и вещото лице Деспина Христова счита, че инцидентът от 11.05.2021г. има статут на травматично събитие с непредвидим характер. Травмите от подобен порядък се отличаваха с най-тежки последици за психичното състояние на субекта. Посочва, че при разговор с ищеца, забелязва слабо манифестирана реакция на травматичното събитие. Това не може да се каже със сигурност, дали е от възрастта на детето или от преживелия инцидент. Наблюдавало се едно т. нар. изтласкване на случилото се (отсъствие на рационални спомени от инцидента). Това било защитен механизъм, който имал за цел да предпази психиката на субекта от крайно болезнени и неприемливи мисли, образи и спомени. Посочва, че терапевтичната работа с психолог би била важно условие за възстановяване от травмата, като продължителността ѝ зависи от самия субект.

Допуснатата и извършена е съдебно-техническа експертиза от вещото лице инж. Маркова. Тя дава заключение, че техническата изправност на подлеза към май 2021г. е добра и отговаря на необходимите светли размери, посочени в Наредба № РД-02-20-От 20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии. Имало контраст между новото асфалтово покритие върху тротоарната настилка и цвета на борд, около отвора на подлеза. Посочва обаче, че по време на инцидента по цялата дължина на велоалеята малко преди, около и след зала Арена Бургас, маркировката била прекъсната на отделни участъци и трасето не било постоянно, което я правело технически неизправна. Състоянието на подлеза към датата на инцидента не било безопасно. Первазът е над нивото на тротоара с височина h-47см. в края, който е към асансьора и h-61см. към стълбите, водещи към подлеза. В съдебно заседание посочва, че в началото на участъка на велоалеята има табела, че там се извършват ремонтни дейности, като накрая към подлеза няма такава табела. Посочва, че за подлезите няма изискване за височината на парапетите им, както и няма изискване как да бъдат разположени. Също така няма и изискване да бъдат изградени парапети като обезопасяващо средство. Но в заключението си казва, че при изграждане на такива конструкции трябва да се съобразява с безопасната им експлоатация, включително и да бъдат монтирани предпазни парапети с оглед защита на обществото.

В съдебно заседание са разпитани свидетелките Ц. Я. и Д. Д.-Р.. Първата в показанията си заяви, че е отишла на мястото на инцидента на другия ден. Видяла е, че от едната страна има асансьор, дърво, там където е голямата чупка имало чували със строителни отпадъци и самият подлез, който е много нисък и си мислиш, че е бордюр и стълбището на подлеза от другата страна. Няма никакви знаци, маркировка. Свидетелката Р. посочва, че никой друг подлез в града не изглежда по този начин. Всички от двете страни имат стълби, а този в едната част има бордюр. Същата твърди, че някъде около 14 дена след сигнала ѝ към Общината е видяла, че са сложили парапет на бордюра. И двете свидетелки дават показания, че инцидентът се е отразил изключително зле на ищеца. Той се затворил в себе си, спрял да спортува активно, спазвал специална диета. Родителите му променили работната си среда, защото се налагало да отделят голямо внимание на сина си.

Представените доказателства водят до следните правни изводи.

Съгласно разпоредбата на [чл. 49 от Закона за задълженията и договорите](#), този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността по този законов текст е различна от договорната и деликтната отговорност, тъй като тя изисква чуждо противоправно и виновно поведение, с което са причинени имуществени и неимуществени вреди на пострадалия. В този смисъл тя е гаранционно-обезпечителна. Учреждението, организацията или юридическото лице отговарят не за своя вина – действие или бездействие, а заради вината - действието или бездействието, на свои работници или служители, на които са възложили работа.

За възникване на отговорност по [чл. 49 ЗЗД](#) е необходимо да бъдат установени следните предпоставки: вреди причинени на пострадалия, вредите да са причинени от лице, на което ответникът е възложил някаква работа, да са причинени от противоправно действие при или по повод изпълнението на работата, възложена от ответника и причинителят на вредата да има вина за причиняването □. Непозволеното увреждане е сложен юридически факт, елементи на които са: деяние (действие или бездействие), вредата, противоправността на деянието, причинна връзка и вината, съединени от правна норма в едно единство. Деянието трябва да е противоправно и виновно, като вината се предполага до доказване на противното, а основният елемент на непозволеното увреждане е вредата и тя се схваща като промяна чрез смущение, накарняване и унищожаване на имущество, телесната цялост и здраве, душевност и психическо състояние на човека. Причинната връзка е обединяващият елемент на всички останали елементи за да е налице фактическият състав на непозволеното увреждане, като същата не се предполага, а следва да се докаже от увредения. С оглед правилата на [чл. 154, ал. 1 от ГПК](#), в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да установи настъпването на посочените факти.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, води до категоричния извод, че причината за падането на ищеца с велосипеда е удар в перваз на изградения на тротоара подлез. Съдът прави този извод кредитирайки медицинската документация, приложените по делото епикризи, експертизите на вещите лица, както и от показанията на свидетелите Д.-Р. и Я.. Или налице е падане от определена височина, като лицето и главата на пострадалия се контузват в подлежащия твърд терен. Високата кинетичност на травмата се дължи и на факта, че към нея се наслабва и инерцията от движ.ето на велосипеда при внезапно прекратяване на това движ.е.

Ответната община не оспорва пред съдилищата обстоятелството на самото падане. Ответникът твърди и се домогва да докаже, че към момента на инцидента са извършвани редица СМР по новостроящата се зала Арена Бургас и строителните дейности са възложени на „Инфра експерти“ АД с възлагателно писмо № 93-ОП17-25 /65/21.08.2019г. и Строителен надзор „Пътинвест инженеринг“ АД с Договор № 93-ОП-117/ 791/28.08.2019г., както и че самият ищец има вина за настъпване на вредоносния резултат.

Ответникът Община Бургас, в качеството си на юридическо лице ([чл. 14](#)

[ЗМСМА](#)) е правен субект, на когото е възложено по силата на закона – [чл. 30, ал. 4 Закона за пътищата](#), задължението да осъществява чрез съответните служби за контрол дейностите по ремонт и поддръжка в изправно състояние на общинските пътища, подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи и др., да сигнализира за препятствията по тях, както и да отстранява препятствията и неизправностите във възможно най-кратък срок, а съгласно чл. 48, ал. 1, т. 2 б. "б" от ПП [Закона за пътищата](#) организирането на дейностите по поддръжане на тротоарите, подземните съоръжения, велосипедните алеи.... извън платното (платната) за движение на републиканските пътища в границите на селата и селищните образувания на съответната община. В нормата на [чл. 167, ал. 1, изр. 1 ЗДвП](#) е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Според [чл. 11 от Закона за общинската собственост](#), имотите и вещи общинска собственост се управляват в интерес на населението в общината, съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин.

Несъмнено е, че тротоарът, на който е станал инцидентът, следва да се поддържа от Община Бургас, съответно чрез нейните служби и служители, поради което и тя следва да носи отговорността за причиняването на щета. Отделно от това, според цитираната нормативна уредба за общината е налице и задължение да сигнализира за наличието на препятствия по улицата - в случая по цялата дължина на велоалеята малко преди, около и след зала Арена Бургас маркировката е била прекъсната на отделни участъци и трасето не е постоянно, което я прави технически неизправна. Състоянието на подлеза към датата на инцидента не е безопасно според вещото лице инж. Маркова. Первазът е над нивото на тротоара с малка височина, което не го прави безопасен. Вещото лице, както и свидетелските показания в тази връзка са, че и на трасето в началото на участъка има табела, че се извършват ремонтни дейност, но накрая, където е подлезът, табели са липсвали. Съгласно Наредба № РД-02-20-2/ 20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, няма нормативно изискване каква да бъде височината им, както и няма изискване как да бъдат разположени. Не се изисква и монтиране на парапети като обезопасително средство. Това е така, но както се посочи по-горе, задължение на Общината е да управлява имотите и вещите с грижата на добрия стопанин и в интерес на обществото. Следва да бъде съобразен и фактът, че мястото е значително комуникативно, свързва два от големите комплекса на Общината – „Изгрев“ и „Славейков“ и предполага наличие на голям поток от хора. Когато общината не е предприела предписаните от закона действия или ги е предприела, без да положи дължимата грижа и от това настъпят вреди, тя дължи обезщетение. Единствените хипотези, при които отговорността може да отпадне са: когато вредата не е причинена при или по повод възложената работа или когато действията са били правомерни. Нито една от тези освобождаващи от отговорност предпоставки не е налице. Касае се до невземане на необходимите мерки за осигуряване безопасното ползване на подлеза от гражданите и предотвратяване на увреждането.

Следователно, след като ответникът има задължение чрез свои служители или наети фирми да поддържа улиците и тротоарите в населеното място в изправен вид, като по този начин осигурява безопасността на гражданите, преминаващи по тях, то неизпълнението на вмените от закона задължения от Община Бургас - правно регламентирана дейност, осъществима от нейни или наети от общината работници и служители, е основание за ангажиране на гаранционно - обезпечителната отговорност по реда на [чл. 49 ЗЗД](#), във вр. с [чл. 45 ЗЗД](#), когато в резултат на проявеното в нарушение на закона бездействие е настъпило непозволено увреждане, както е в разглеждания случай. Именно в резултат на посоченото бездействие от служители на ответника, ищецът се е спънал в первата на подлеза и е паднал в него, от което като пряка и непосредствена последица са настъпили за него травми. В случая е без значение кое точно е това лице, тъй като общината е отговорна за вредите, които са причинени от техни служители и тогава, когато не е установено от кои служители конкретно са причинени същите вреди. Вината на съответното длъжностно лице, съгласно [чл. 45, ал. 2 от ЗЗД](#) се предполага до доказване на противното, а по настоящето дело, такова обратно доказване не е извършено. Ето защо, следва обосноваването извод за основателност на претенцията на увреденото лице по [чл. 49](#), във връзка с [чл. 45, ал. 1 от ЗЗД](#) и ангажиране отговорността на община Бургас за причинената на ищеца вреда.

В тази връзка следва да се обсъди направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, тъй като същият не се е движил съгласно изискването на чл. 80 от ЗДвП, съгласно която водач на велосипед е длъжен да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение. Това е изискване, когато не е изградена велоалея за движение на велосипедисти. В конкретния случай се установи, че велоалеята е била прекъсната на места. Самият ответник с отговора на исковата молба посочва, че с Писмо до „Бургасинвест“ ЕООД с рег. № 70-00-1247/ 30.09.08.2021г. и протокол за монтаж и демонтаж на пътни знаци и други средства за обезопасяване и сигнализиране по пътищата на територията на община Бургас от 18.08.2021г., е изисквала предприемане на мерки. В писмото, под т.2. се възлага монтаж на 4 бр. знак Г-16 „Задължителен път само за пешеходци и велосипедисти“ на тротоара на пред зала Арена Бургас. От протокола е видно, че възложеното е изпълнено към 18.08.2021г., велоалеята е изградена в този участък и е обезопасена, но това е момент по-късен от този на процесния инцидент.

Действително, ищецът се е движил от лявата страна на тротоара, в близост до пътното платно, но както се установява от свидетелските показания (св. Я. и св. Д. - Р.), които съдят кредитира, детето не е имало избор от къде да се движи. Свидетелката Я. е посетила мястото на инцидента ден след него, като е установила, че „от едната страна на тротоара има асансьор, дърво, там където е голямата чупка, имаше чували със строителни отпадъци и самият подлез, който е много нисък и си мислиш, че е бордюр, защото самата спирка лицето □ не е стълбище и спирка, а е този бордюр и стълбището е от другата страна“. Същото казва и другата разпитана свидетелка, като посочва и че освен строителните отпадъци има и метални прегради, които допълнително стеснявали участъка на

преминаване. Поради това и съдът приема, че В.К. е бил в невъзможност да се движи в най-дясната част на тротоара предвид наличието на строителните отпадъци и метални прегради.

Не се установи категорично по делото и че ищецът е познавал района. Дори напротив - пак от свидетелските показания се установява, че децата често са сменяли залите за тренировки по баскетбол, като в процесната зала не ходели често и до инцидента децата са били водени с кола до залата. Поради което и съдът намира за неоснователно възраЖ.ето за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца.

Фактът на настъпило събитие, застрашаващо живота и здравето на гражданите, сам по себе си сочи на противоправно бездействие. Ответната община е тази, която носи доказателствена тежест да установи, точното изпълнение на задълЖ.ето □ по закон, а доказателства в тази насока не са ангажирани. Причинно-следствената връзка между противоправното деяние и нанесените неимуществени вреди на ищеца се установява от свидетелските показания и съдебно - медицинската експертиза.

С оглед на събраните по делото доказателства, съдът приема, че в причинна връзка с процесното събитие ищецът е претърпял телесни повреди, вследствие на което за определен период от време е изпитвал болки и страдания. Налице е основание за обезщетение на претърпените неимуществени вреди.

В тази връзка съдът намира за неоснователно искането на процесуалния представител на ищеца по чл. 214 ГПК, направено в последното съдебно заседание, касаещо предявения иск от 35 000лв. да се счита за частично предявен. Същото е направено с оглед обстоятелството, че ищецът все още се лекува и не могат да се определят с точност сумите, необходими за неговото лечение и възстановяване. Съдът не следва да уважи това искане, тъй като същото, макар и във връзка с претенцията, касае обезщетяване на един друг период, следващ периода на настоящия иск, а това би довело до ексцес, което е недопустимо.

По претенцията за неимуществени вреди следва да има предвид, че същите са неизмерими с пари и затова следващото се за тях обезщетение, както и кръгът на лицата, които имат право на него, се определят на принципа на справедливостта. При определяне на размера на обезщетенията за неимуществените вреди следва да бъде съобразено ППВС № 4/1968 г., т. 11, според което същите се възмездяват от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. В постановени по реда на [чл. 290 и сл. ГПК](#) редица решения на ВКС се излага становището, че понятието "неимуществени вреди" включва всички онези телесни и

психически увреждания на пострадалия и претърпените от тях болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни битови неудобства и емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи не само отражение върху психиката, но създаващи социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното състояние, както и че критерият за справедливост, поради паричния израз на обезщетението, е всякога детерминиран от съществуващата в страната икономическа конюнктура и от общественото му възприемане на даден етап от развитие на самото общество в конкретната държава. При определянето на обезщетението към датата на увреждането, съдът следва да отчита конкретните икономически условия към момента на увреждане на пострадалия .

С оглед изложеното, съгласно [чл. 51](#), вр. [чл. 52 от ЗЗД](#) на увреденото лице се дължи обезщетение за причинените от деянието неимуществени вреди, които в конкретния случай имат характера на претърпени болки и страдания вследствие на извършеното деяние. Съгласно [чл. 52 ЗЗД](#) размерът на обезщетението се определя по справедливост, като преценката следва да се извърши въз основа обективни и доказани по делото факти – интензитет и продължителност на болката, период на възстановяване, наличие на остатъчна травма, които в конкретния случай са установени по делото от заключенията на трите вещи лица – неврохирург, офталмолог и психолог.

Освен това, съдът преценявайки обстоятелствата, при които е настъпило произшествието, вида, характера и тежестта на травмите, възрастта на ищеца към момента на настъпване на увреждането – 14 г., вида и характера на травмите – охлузвания по челото и травматичен оток на горни клепачи, което представлява временно разстройство на здравето, неопасно за живота, нос деформиран, импресионна фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена ляв фронтален синус, ангажирани колекции фронтални, максиларни сфеноидални синуси и етмоидални клетки, което представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота, отпадане на темпорална половина на зрително поле, горна квадрантопсия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, непълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом, контузия на мозъчни структури, както и уплаха, тревожност и симптоми на посттравматично стресово разстройство, получени в резултат на непозволено увреждане от 11.05.2021 г. Съдът съобрази и обстоятелството, че зрението на ищеца с лявото око, макар и да се подобрява – намалено с 20 % към момента на изготвяне на експертизата, няма гаранция, че би се възстановило напълно. Също така и фактът, че макар и да има намаляване на „болестното огнище“ в мозъка, това следва да се проследява в неопределен период от време от невролог. Следва да се отчете и възрастта на детето – към момента на инцидента е бил на 14 години, като са му предстояли изпити за влизане в елитно училище. Не е бил в състояние да учи, да спортува, да излиза с приятели – действия, които са присъщи и са ежедневие за деца в тази възраст. Той не е можел да ги осъществява през дълъг период от време. След извършената съвкупна преценка счита, че сумата от 35 000 лв., представлява справедливо обезщетение по смисъла на [чл. 52 от ЗЗД](#) за репарирание на неимуществените вреди вследствие настъпилата

злополука.

По иска за обезщетение за имуществените вреди, съдът взе предвид следното.

По предявения иск за сумата от 973,91 лв., претендирана като обезщетение за претърпени от В.К. имуществени вреди, представляващи разходи за лечението, свързани с процесния инцидент, съдът съобрази, че заявените с исковата молба имуществени и неимуществени вреди произлизат от един и същи правопораждащ юридически факт – процесната злополука, поради което изложеното по-горе по иска за неимуществени вреди относно наличието на фактическия състав на непозволеното увреждане по [чл. 45 от ЗЗД](#), е напълно относимо и спрямо този иск.

Претенцията за обезщетение за причинени имуществени вреди, съдът счита за частично доказана. Приети са по делото писмени доказателства – 15 броя касови бонове, като част от тях сочат на извод, че ищецът действително е направил такива разходи за лечение. По делото са представени касови бонове: 01.11.2021г и от 02.11.2021г. на стойност съответно 21.00 лв. и 29.90 лв. (лист 54 от делото), от 19.12.2021г. на стойност 100 лв. (л.57), които съдът приема, че не са доказани да са във връзка с направени разходи за лечение на ищеца. Същите касаят закупуване на дрехи и хранителни добавки, като не е установено по безспорен начин, че са във връзка с лечението на ищеца. Останалите приложени по делото касови бонове на обща стойност 855.96 лв. съдът заключава, че са във връзка с лечението на ищеца – прегледи, изследвания, лекарства, сметка за гориво (в деня на осъществен преглед във Варна).

Доколкото претендираните имуществени вреди съставляват разноски във връзка с лечението на пострадалото лице, а оттам – представляват действително претърпени загуби, то същите настъпват от момента на извършване на разхода, тъй като това е моментът, от който намалява имуществото на пострадалото лице. Макар имуществените вреди да са в пряка причинно – следствена връзка с увреждащото здравео, същите настъпват реално в момент, следващ момента на увреждащото събитие, а именно – настъпват от момента, когато е извършен разходът. За разлика от неимуществените вреди, които поради това, че представляват болки и страдания от увреждане здравео на пострадалото лице и настъпват в момента на самото увреждане, което е основание за дължимост на законна лихва от този съвпадащ момент, то при имуществените вреди, които настъпват в последващ момент, е правно необосновано да се счита, че се дължи законна лихва от момента на увреждането. Възприемането на този извод би означавало да се приеме, че законна лихва се дължи от момент, който предхожда момента на извършване на разходите, както и да се възприеме и че длъжникът е в забава за плащане на обезщетение за имуществени вреди за период, за който същите все още не са направени, поради което и за този период все още не се дължи обезщетение за поправянето им. Последното е немислимо, доколкото вземането за законна лихва е акцесорно на главното вземане и не може да възникне преди да възникне това главно вземане. По тези съображения искането за законна лихва следва да бъде уважено за периода от извършване на разходите – съответно от 02.06.2021г. за сумата от 116 лв.; от 21.07.2021г. за сумата от 66 лв.; от 15.07.2021г. за сумата

от 140 лв.; от 24.08.2021г. за сумата от 66 лв.; от 03.09.2021г. за сумата от 150 лв.; от 20.10.2021г. за сумата от 40 лв.; от 27.10.2021г. за сумата от 18,69 лв.; от 07.11.2021г. за сумите от 12,98 лв. и 20,03 лв.; от 20.12.2021г. за сумите от 78.99 лв. и 116 лв. и от 27.12.2021г. за сумата от 31,27 лв., до окончателното изплащане и отхвърлен за периода от датата на увреждането – 11.05.2021 г. до датата на извършване на всеки от разходите.

Основателна е и акцесорна претенция с правно основание [чл. 86 ЗЗД](#) за вреди за забава в размер на законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за периода от датата на увреждането – 11.05.2021 г. до изплащането.

При този изход на спора право на разноски имат ищецът и ответникът, първият съобразно уважената част от иска, вторият съобразно отхвърлената. Процесуалният представител на ищеца е поискал присъждане на разноски, за което е приложен списък по чл.80 от ГПК (л.59). Същите са в размер на общо 4207,50 лв., от които 1600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение; 1450 лв. внесена държавна такса и 1157,50 лв. изплатени възнаграждения за вещи лица. На основание чл.78 ал.1 от ГПК, в полза на В.К. чрез неговата майка и законен представител следва да бъдат присъдени разноски съобразно уважената част от исковете в размер на 4194,88 лв. На основание чл.78 ал.3 от ГПК, ищцовата страна следва да заплати в полза на ответника направените по делото разноски съобразно отхвърлената част от иска. Разноските са 300 лв. юрисконсултско възнаграждение и 200 лв. внесено възнаграждение на вещо лице или общо 500 лв., като липсва приложен списък по чл.80 от ГПК. Общата сума е 1,50 лв. Или след прихващане, община Бургас дължи разноски в размер на 4193,38 лв.

Настоящото решение следва да бъде постановено при участие на трети лица – помагачи на страната на ответника: „Инфра експерт“ АД, ЕИК 204342601, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Велико Търново“ № 27, представлявано от Стефан Иванов Радев и Иван Владимиров Владимиров и „Пътинвест инженеринг“ АД, ЕИК 831643582, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 257, представлявано от В. Венев Зарев.

Мотивиран от горното и на основание чл.49 от ГПК, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Бургас, ул. „А.ска“ № 26, представлявана от кмета Димитър Николов да заплати **в полза** на В. А. К., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. Г. К., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Б., ул. „А.“ № *, ет.*, съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Ж. Патева“ № 2, чрез адв.Жени Събчева от АК-Бургас сумата от 35 000 (тридесет и пет хиляди) лв. като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в охлузвания по челото и травматичен оток на горни клепачи, което представлява временно разстройство на здравето, неопасно за живота, нос деформиран, импресионна фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена ляв фронтален синус, ангажирани колекции

фронтални, максиларни сфеноидални синуси и етмоидални клетки, което представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота, отпадане на темпорална половина на зрително поле, горна квадрантопсия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, непълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом, контузия на мозъчни структури, както и уплаха, тревожност и симптоми на посттравматично стресово разстройство, получени в резултат на непозволено увреждане от 11.05.2021 г., ведно с дължимата лихва, считано от датата на увреждането – 11.05.2021 г. до окончателното □ изплащане.

ОСЪЖДА Община Бургас, ул.”Александровска” № 26, представлявана от кмета Димитър Николов да заплати **в полза** на В. А. К., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. Г. К., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Б., ул.“А.” № *, ет.*, съдебен адрес: гр.Бургас, ул.“Ж. Патева” № 2, чрез адв.Жени Събчева от АК-Бургас следните суми, като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в охлузвания по челото и травматичен оток на горни клепачи, което представлява временно разстройство на здравето, неопасно за живота, нос деформиран, импресионна фрактура на лява фронтална кост и предна и задна стена ляв фронтален синус, ангажирани колекции фронтални, максиларни сфеноидални синуси и етмоидални клетки, което представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота, отпадане на темпорална половина на зрително поле, горна квадрантопсия на ляво око, травматична лезия на зрителния нерв вляво, непълна оптична атрофия вляво и наличие на централен скотом, контузия на мозъчни структури, както и уплаха, тревожност и симптоми на посттравматично стресово разстройство, получени в резултат на непозволено увреждане от 11.05.2021 г.: сумата от 116 (сто и шестнадесет) лв., ведно със законната лихва от 02.06.2021г. до окончателното заплащане; сумата от 66 (шестдесет и шест) лв., ведно със законната лихва от 21.07.2021г. до окончателното заплащане; сумата от 140 (сто и четиридесет) лв., ведно със законната лихва от 15.07.2021г. до окончателното заплащане; сумата от 66 (шестдесет и шест) лв., ведно със законната лихва от 24.08.2021г. до окончателното заплащане; сумата от 150 (сто и петдесет) лв., ведно със законната лихва от 03.09.2021г. до окончателното заплащане; сумата от 40 (четиридесет) лв., ведно със законната лихва от 20.10.2021г. до окончателното заплащане; сумата от 18,69 (осемнадесет лв. шестдесет и девет ст.), ведно със законната лихва от 27.10.2021г. до окончателното заплащане; сумите от 12,98 (дванадесет лв. деветдесет и осем ст.) и 20,03 (двадесет лв. три ст.), ведно със законната лихва от 07.11.2021г. до окончателното заплащане; сумите от 78,99 (седемдесет и осем лв. деветдесет и девет ст.) и 116 (сто и шестнадесет) лв., ведно със законната лихва от 20.12.2021г. до окончателното заплащане и сумата от 31,27 (тридесет и един лв. двадесет и седем ст.), ведно със законната лихва от 27.12.2021г. до окончателното заплащане, като в останалата част до претендираните 973,91 лв., ОТХВЪРЛЯ исковете като неоснователни.

ОСЪЖДА Община Бургас, ул.”Александровска” № 26, представлявана от кмета Димитър Николов да заплати **в полза** на В. А. К., ЕГН *****, действащ чрез

своята майка и законен представител А. Г. К., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Б., ул.“А.” № *, ет.*, съдебен адрес: гр.Бургас, ул.“Ж. Патева“ № 2, чрез адв.Жени Събчева от АК-Бургас сумата от 4193,38 (четири хиляди сто деветдесет и три лв. тридесет и осем ст.) направени по делото разноски.

Решението е постановено при участие на трети лица – помагачи на страната на ответника: „Инфра експерт“ АД, ЕИК 204342601, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Велико Търново“ № 27, представлявано от Стефан Иванов Радев и Иван Владимиров Владимиров и „Пътинвест инженеринг“ АД, ЕИК 831643582, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 257, представлявано от изпълнителния директор В. Венев Зарев.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____